

4. Комісаров О. Г. Узагальнення досвіду роботи поліції країн – членів ЄС у середовищі футбольних уболівальників / О. Г. Комісаров, Д. А. Мовчан // Проблеми психологічної безпеки особового складу сил охорони правопорядку під час підготовки та проведення Чемпіонату Європи з футболу у 2012 році : матеріали міжнародної наук.-практ. конференції (Україна, м. Харків, 17 листопада 2010 р.). – Х. : Академія внутрішніх військ МВС України, 2010. – С. 42–45.

5. Макуев Р. Х. Проблемы применительной деятельности милиции в экстремальных условиях / Р. Х. Макуев. – М. : Академия МВД РФ, 1992.

6. Про оновлення посібника з рекомендаціями щодо міжнародного поліцейського співробітництва та заходів з попередження і контролю насилля та порушень порядку у зв'язку з футбольними матчами міжнародного характеру, в яких хоча б одна з країн є членом ЄС : Резолюція Ради ЄС від 03 червня 2010 року № 2010/C 165/01 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.pravoznavec.com.ua/period/chapter/41/253/8815>

УДК 342.95:351.823.3

ОБЪЕКТЫ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВЫХ ВДНОСИИ В СФЕРЕ НАДРОКОРИСТУВАННЯ

Леонова О.В.,
к.ю.н., доцент

ДВНЗ «Національний гірничий університет»

Стаття присвячена висвітленню однієї з актуальних теоретико-методологічних проблем адміністративного права щодо питання визначення об'єкта адміністративно-правових відносин в сфері надрокористування. Безумовно, об'єкт адміністративно-правових відносин відіграє роль ключового елементу. Від того, наскільки повно і правильно буде визначено об'єкт, залежить не тільки поведінка суб'єктів адміністративно-правових відносин у сфері надрокористування, а й досягнення кінцевої мети цих відносин.

Ключові слова: надрокористування, адміністративно-правові відносини в сфері надрокористування, об'єкт адміністративно-правових відносин в сфері надрокористування, предмет адміністративно-правових відносин в сфері надрокористування.

Леонова Е.В. / ОБЪЕКТЫ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВЫХ ОТНОШЕНИЙ В СФЕРЕ НЕДРОПОЛЬЗОВАНИЯ / Государственное высшее учебное заведение «Национальный горный университет», Украина

Статья посвящена анализу актуальных теоретико-методологических проблем административного права относительно определения объекта административно-правовых отношений в сфере недропользования.

Безусловно, объект административно-правовых отношений играет роль ключевого элемента. От того насколько полно и правильно будет определен объект, зависит не только поведение субъектов административно-правовых отношений в сфере недропользования, а и достижение конечной цели этих отношений.

Ключевые слова: недропользование, административно-правовые отношения в сфере недропользования, объект административно-правовых отношений в сфере недропользования, предмет административных отношений в сфере недропользования.

Leonova O.V. / OBJECTS OF ADMINISTRATIVE-LEGAL RELATIONS IN THE FIELD OF SUBSURFACE RESOURCES MANAGEMENT / State Higher Education Institution «National Mining University», Ukraine

The article is devoted to coverage of a one of topical theoretical and methodological issues of the administrative law pertaining to the question as regards determination of an object of administrative-legal relations in the field of subsurface resources management. There is no doubt that an object of administrative-legal relations plays the part of key element. The behavior of subjects of administrative-legal relations in the field of subsurface resources management as well as the achievement of final objective of these relations depends upon the degree of comprehensiveness and correctness of the object determination.

According to classification of the objects of administrative-legal relations by the criterion of generalization level or the range (scope) of public interests being implemented with the help of Administrative Regulations the objects are divided into: general, generic, specific and immediate. According to presented legal structure the article deals with the specificities of an object of administrative-legal relations in the field of subsurface resources management with the general, generic, specific and immediate objects of administrative-legal relations in the field of subsurface resources management being determined.

General object of administrative-legal relations in the field of subsurface resources management is formed by the aggregate public needs and interests as regards assurance of sustainable and multipurpose subsurface use being implemented by the Administrative Regulations. That particular object with due account for the specificities of the field of subsurface resources management determines the groups of public needs and interests forming the generic, specific and immediate objects of administrative-legal relations

An object of administrative-legal relations in the field of subsurface resources management is closely associated with their subject being an auxiliary composite element of these relations. The author distinguishes main features of subsurface resources as an object of the subsurface resources management and draws the conclusion that the assignment of subsurface resources to the subject of administrative-legal relations in the field of subsurface resources management is problematical due to complexity lying in the determination of subsurface resources boundaries. And at the same time, the mineral deposits occurring in the subsurface resources as regards development of which the Authorization Documents are being issued may be a subject of administrative-legal relations in the field of subsurface resources management. This argument is substantiated by current needs of the state for normalization of the processes of subsurface resources management by the economic entities. Relevant needs and interests of the state as regards rationalization of subsurface resources management are the objects of administrative-legal relations in the field under investigation.

Key words: subsurface resources management, administrative-legal relations in the field of subsurface resources management, object of administrative-legal relations in the field of subsurface resources management, and subject of administrative-legal relations in the field of subsurface resources management.

Становлення України як незалежної, правової держави потребує реалізації потенціалу усіх джерел збагачення національної економіки. Одними із головних елементів державного багатства є наявні на території України надра, що

містять мінерально-сировинні ресурси. Україна за своїм мінерально-сировинним потенціалом належить до провідних мінерально-сировинних держав світу та посідає одне із перших місць у Європі.

Нагальною є потреба у підвищенні ефективності використання національних природних багатств України. Рациональне використання надр в Україні безпосередньо залежить від рівня та якості організації державного управління та правового регулювання відносин надрокористування та охорони надр.

На сьогодні і державне управління у сфері надрокористування, і державне регулювання надрокористування потребують удосконалення та адаптації до нових умов господарювання. Необхідність проведення наукового аналізу стану правового регулювання цієї сфери суспільних відносин, та потреба в чіткому визначенні об'єкта адміністративно-правових відносин в сфері надрокористування зумовлює актуальність теми цього дослідження.

Метою цієї статті є з'ясування та визначення об'єкта та предмета адміністративно-правових відносин в сфері надрокористування. Для досягнення поставленої мети автором визначені такі завдання як з'ясування особливостей адміністративних правовідносин, поняття їх об'єкта та предмета, встановлення змісту цих елементів, а також з'ясування недоліків понятійного апарату вітчизняного законодавства.

При написанні статі були використані доробки у сфері адміністративного права таких науковців як Бахраха Д.Н., Битяка Ю.П., Гарашука В. М., Гончарука С. Т., Дьяченко О. В., Козлова Ю.М., Курінного Є.В., на основі яких було досліджено особливості об'єктів адміністративно-правових відносин в сфері надрокористування, проведено характеристику різних груп об'єктів цих відносин у сфері надрокористування.

Важливим елементом складу адміністративно-правових відносин у сфері надрокористування є об'єкт зазначених відносин сфери надрокористування.

З приводу об'єкта адміністративно-правових відносин у наукових колах існує ряд думок. Більшість авторів вважають, що об'єктом відносин адміністративного права є дії, поведінка людей – учасників управлінських відносин [1, с. 102-103]. Інші вчені поділяють об'єкт на два види: перший – це предмети і матеріальні речі, другий – немайнові відносини (дії, поведінка людей) [2, с. 85-86].

Зі змісту останніх підручників з адміністративного права України можна зробити висновок, що їхні автори при вирішенні цього питання схилиються до позиції професора Ю.М. Козлова.

Так, у підручнику за редакцією Ю.П. Битяка об'єкт адміністративно-правових відносин – це те, заради чого виникають правовідносини (дії, утримання від дій) [3, с. 41].

На думку доцента С.Т. Гончарука, об'єктом адміністративно-правових відносин є те, відносно чого вони виникають, розвиваються і припиняються. Передусім це суспільні відносини, що уособлюють характер діяльності окремих суб'єктів права (їхніх дій чи бездіяльності), юридичні наслідки їхньої поведінки, певні правові інтереси, у тому числі майнового чи немайнового характеру та ін. [4, с. 32].

Проте наведені правові конструкції не дозволяють чітко визначити об'єкт адміністративно-правових відносин у сфері надрокористування. Визначаючи основні елементи відносин надрокористування, необхідно звернути увагу на положення Гірничого закону України [5]. Відповідно до ст. 4 цього нормативного акта об'єктами гірничих відносин є: геологічна розвідка корисних копалин; проектування, будівництво (реконструкція, технічне переоснащення), експлуатація, ліквідація або консервація гірничих підприємств; організація протиаварійного захисту гірничих підприємств; охорона праці, забезпечення безпеки та здоров'я людей в особливо небезпечних умовах [5]. Таким чином, об'єктом гірничих відносин, що є частиною відносин надрокористування, законодавець визначає особливі види діяльності.

На наш погляд, таке формулювання об'єкта адміністративних правовідносин суперечить науковій теорії,

розробленій Є.В. Курінним. Так, на думку цього науковця, незаперечним є той факт, що об'єктом адміністративно-правових відносин є те, заради чого (відповідно до чого) вони виникають. Також він вважає, що в основу дій (бездіяльності) учасників правовідносин покладено певні інтереси. Проте він не погоджується із тими науковцями, які є прихильниками динамічної природи об'єкта адміністративно-правових відносин. Він зазначає: «Якщо це так, то що тоді покладено в основу іншого обов'язкового елемента відносин адміністративного права – юридичних фактів? Як відомо, юридичні факти – це певні події, які є підставою для виникнення, зміни або припинення адміністративно-правових відносин. Юридичні факти – це своєрідний імпульс, який може надавати відносинам адміністративного права динамічних властивостей. Він поєднує в собі як внутрішнє ставлення суб'єктів до певної дії або події, так і зовнішній вираз їхнього діяння або події, на яку вони вже не в змозі об'єктивно вплинути після настання відповідного результату» [6].

Ми підтримуємо точку зору Є.В. Курінного з приводу того, що об'єкт адміністративно-правових відносин не може перебувати в динаміці, навпаки, він знаходиться у статичному стані, і навколо нього відбуваються дії або події, що стосуються конкретних суб'єктів. Є.В. Курінний наполягає на тому, що не слід плутати об'єкт адміністративно-правових відносин з об'єктом адміністративного правопорушення: «Якщо останній – це суспільні відносини, які охороняються нормами законодавства про адміністративні правопорушення, то об'єкт відносин адміністративного права – це частина загальних (публічних) потреб та інтересів, що реалізуються за допомогою норм адміністративного права [6]. Пропонуючи такий варіант визначення об'єкта адміністративно-правових відносин, Є.В. Курінний, застерігає: «необхідно враховувати, що: 1) адміністративне право – це права галузь, яка є класичним представником публічного права; 2) головним завданням адміністративного права є забезпечення загальних (публічних) потреб та інтересів у процесі владно-управлінської діяльності; 3) владна сторона (або сторона з більшою правосуб'єктністю) адміністративно-правових відносин у першу чергу має керувати не поведінкою інших суб'єктів (у горизонтальних відносинах вона фактично не може цього робити), а процесами, які пов'язані з реалізацією конкретних публічних потреб у визначеній частині управлінської сфери» [6].

Відповідно до розробленої Є.В. Курінним класифікації об'єктів адміністративно-правових відносин за критерієм рівня узагальнення або обсягу (масштабу) публічних інтересів, що реалізуються за допомогою норм адміністративного права, об'єкти поділяються на: загальні, родові, видові та безпосередні [6].

Розглянемо об'єкти адміністративно-правових відносин у сфері надрокористування за наведеною вище класифікацією.

Загальний об'єкт адміністративно-правових відносин у сфері надрокористування утворюють сукупні публічні потреби та інтереси, які реалізуються нормами адміністративного права. На наш погляд, перелік таких сукупних потреб та інтересів визначено законодавцем у ст. 2 КУпН, а саме забезпечення раціонального та комплексного використання надр [7].

Родовим об'єктом адміністративно-правових відносин у сфері надрокористування є групи публічних потреб та інтересів, що втілюються в життя однаковими за функціональним призначенням нормами адміністративного права. За цією ознакою родовий об'єкт поділяється на дві складові частини: 1) сукупність публічних потреб, що забезпечуються сферою владно-управлінської діяльності; 2) система публічних інтересів у сфері адміністративно-правового захисту [6]. На наш погляд, відповідно до вітчизняного законодавства, можна визначити такі дві складові родо-

вого об'єкта адміністративно-правових відносин у сфері надкористування: 1) задоволення потреб у мінеральній сировині та інших потреб суспільного виробництва з охорони надр, гарантування при користуванні надрами безпеки людей, майна та навколишнього природного середовища, що забезпечуються сферою владно-управлінської діяльності; 2) адміністративно-правова охорона та захист прав і законних інтересів держави та підприємств, установ, організацій та громадян, що є надкористувачами.

Видовий об'єкт є похідним від родового. Це відокремлена група публічних потреб, що реалізується в рамках однотипових адміністративно-правових відносин. У сфері надкористування такими, наприклад, можуть бути об'єкти гірничих відносин, визначені у ст. 4 Гірничого закону України: геологічна розвідка корисних копалин; проектування, будівництво (реконструкція, технічне переоснащення), експлуатація, ліквідація або консервація гірничих підприємств; організація протиаварійного захисту гірничих підприємств; охорона праці, забезпечення безпеки та здоров'я людей в особливо небезпечних умовах [5].

Безпосереднім об'єктом є частини видового об'єкта, окремі публічні потреби та інтереси, які забезпечуються або захищаються на конкретних ділянках владно-управлінської діяльності або сфери адміністративно-правового захисту. Прикладами таких об'єктів адміністративно-правових відносин у сфері надкористування є потреби у: 1) здійсненні державного контролю за геологічним вивченням, використанням та охороною надр, а також за утворенням та використанням техногенних родовищ і переробкою мінеральної сировини; 2) визначенні порядку діяльності органів державної виконавчої влади в галузі використання і охорони надр, координації їх діяльності; 3) визначенні порядку використання надр та їх охорони, розробці і затвердженні відповідних стандартів, норм і правил; 4) регулюванні процесів використання надр для складування і захоронення відходів виробництва та інших шкідливих речовин; 5) державному регулюванні діяльності суб'єктів гірничих відносин у гірничодобувній промисловості; 6) безпечній експлуатації гірничих підприємств; 7) раціональному використанні корисних копалин; 8) розвитку та підвищенні технічного рівня гірничодобувних галузей; 9) підвищенні екологічної безпеки гірничих підприємств; 10) розвитку конкурентних відносин на ринку мінеральних ресурсів; 11) додержанні державних стандартів і правил усіма суб'єктами відносин надкористування. Зазначені потреби та інтереси знайшли своє відображення у принципах державного управління та регулювання у сфері надкористування й охорони надр, зафіксованих у Модельному кодексі СНД [8].

З об'єктом адміністративно-правових відносин, як зауважує Є.В. Курінний, тісно пов'язаний їхній предмет, додатковий елемент складу цих відносин, у ролі якого можуть виступати конкретні речі, матеріальні, грошові цінності, майно та ін. Наявність або відсутність предмета визначається особливостями змісту безпосереднього об'єкта відносин адміністративного права. Так, безпосередній об'єкт відносин паспортної системи має прямий зв'язок з предметом цих відносин – паспортом громадянина України, а вже процес реалізації безпосереднього об'єкта адміністративно-правових відносин у сфері управління культурою не обов'язково повинен пов'язуватися з матеріалізованим предметом [6].

Застосовуючи напрацьовану Є.В. Курінним формулу визначення предмета адміністративно-правових відносин можна дійти висновку, що у сфері надкористування такими предметами є, наприклад: 1) акт про надання гірничого відводу [9]; 2) спеціальний дозвіл на користування надрами [10]; тощо.

Виникає запитання: чи можуть бути предметом адміністративно-правових відносин у сфері надкористування надра, корисні копалини, родовища корисних копалин?

Для відповіді на нього звернемося до вітчизняного законодавства. Так, відповідно до КУпН надра визначаються як частина земної кори, що розташована під поверхнею суші та дном водоймищ і простягається до глибин, доступних для геологічного вивчення та освоєння [7]. Водночас надра є носіями природних ресурсів та виступають об'єктами надкористування, за винятком використання земель, водних та інших природних ресурсів, що регулюються законодавством, яке визначає режим використання та охорони відповідних природних ресурсів [8].

Складовою надр визнаються як відкриті, так ще невідкриті корисні копалини. Корисні копалини у Гірничому законі визначаються як природні мінеральні речовини, які можуть використовуватися безпосередньо або після їх обробки [5]. За своїм значенням вони поділяються на корисні копалини загальнодержавного і місцевого значення, а за їх поширенням – на незагальнопоширені та загальнопоширені.

Крім терміна «корисні копалини», гірниче законодавство використовує поняття «родовище корисних копалин» та «техногенні родовища корисних копалин». Аналіз чинного гірничого законодавства свідчить про те, що законодавець не надає узагальненого визначення поняття «родовища корисних копалин» у основоположних нормативно-правових документах, а саме у КУпН та у Гірничому законі України. Проте узагальнивши зазначені вище поняття родовищ окремих видів корисних копалин, можна підсумувати, що родовище корисних копалин – це нагромадження мінеральних речовин у надрах, на поверхні землі, у джерелах вод та газів, на дні водоймищ, які за кількістю, якістю та умовами залягання придатні для промислового використання [11]. На відміну від родовищ корисних копалин, що є природними утвореннями, техногенні родовища корисних копалин – це місця, де накопичилися відходи видобутку, збагачення та переробки мінеральної сировини, запаси яких оцінені і мають промислове значення. Такі родовища можуть виникати також внаслідок втрат при зберіганні, транспортуванні та використанні продуктів переробки мінеральної сировини [11].

Після наведення законодавчих визначень надр, корисних копалин та їхніх родовищ можна зробити висновок, що з точки зору повноти викладення ключових ознак, які дозволяють відокремити надра від корисних копалин, визначення, що міститься у Модельному кодексі, є більш вваженим та повним. Відповідно до ст. 7 цього міжнародного документа надрами є частина земної кори, розміщена нижче ґрунтового шару, а за його відсутності розміщена нижче земної поверхні та дна водоймищ і фонтанів, що сягає глибин, досяжних для геологічного вивчення та освоєння [8].

У законодавстві та юридичній літературі тривалий час поняття «надра» використовувалося для характеристики об'єкта права власності. Коли ж виникали питання про господарську експлуатацію надр, вживалося поняття «родовища корисних копалин». При зверненні до термінологічного словника гірничої справи термін «надра» взагалі відсутній, він згадується лише при визначенні мінеральної сировини як «корисних копалин, що видобуваються з надр» [12, с. 319].

З метою виведення методологічно правильного, повного та придатного для законодавчого закріплення юридичного поняття надр, як зазначає О.Ю. Макаренко, необхідно виявити його найбільш суттєві юридично значущі ознаки. З'ясовуючи юридичні ознаки надр, необхідно відокремити їх від землі та підземних вод. Специальними ознаками відокремлення надр від поверхневого шару землі в процесі видобування корисних копалин є мета та спосіб використання просторів природного середовища: у випадках вилучення з останнього будь-якої природної речовини (незалежно від ступеня її користі) здійснюється надкористування; а при іншому спосо-

бі використанні таких просторів має місце користування поверхнею землі.

У цілому до визначення поняття надр слід підходити досить зважено, виходячи саме з чинного законодавства, досвіду надрокористування, потреб практики та перспектив розвитку відповідних відносин. Слід погодитись із О.Ю. Макаренком, що знак рівності між поняттями «надра» та «корисні копалини» певним чином завжди створював цілу низку проблем і складностей [13]. Для усунення зазначених неточностей вбачаємо необхідність у закріпленні у ст. 1 КУпН поняття «корисні копалини» та «родовища корисних копалин» з визначенням конкретних ознак, що відрізняють їх від надр.

Вітчизняне законодавство деталізує такі інші потреби, не пов'язані з вилученням корисних копалин. Так, відповідно до ст. 264 Податкового кодексу України надра можуть також використовуватись для витримання виноматеріалів, виробництва і зберігання винопродукції; вирощування грибів, овочів, квітів та інших рослин; зберігання харчових продуктів, промислових та інших товарів, речовин і матеріалів; провадження інших видів господарської діяльності [14]. З наведеного переліку можливостей використання надр можна зробити висновок про значні їх відмінності від земельних ділянок, підземних вод, корисних копалин та їх родовищ.

Виходячи з наведеного, можна виокремити такі ознаки надр як об'єкта відносин надрокористування, а саме це: 1) частина земної кори; 2) розміщена нижче земної поверхні

та дна водоймищ; 3) сягає глибин, досяжних для геологічного вивчення та освоєння; 4) при використанні надр, як правило, відбувається вилучення будь-якої природної речовини з підземного простору або використання підземного простору для інших потреб. Віднесення надр до предмета адміністративно-правових відносин у сфері надрокористування є проблематичним через складність визначення меж надр. Водночас родовища корисних копалин, що знаходяться в надрах і щодо освоєння яких видаються дозвільні документи, можуть бути предметом адміністративно-правових відносин у сфері надрокористування.

Ця теза, на наш погляд, обґрунтовується наявними потребами держави в упорядкуванні процесів використання надр суб'єктами господарювання. Відповідні потреби та інтереси держави щодо раціоналізації надрокористування є об'єктами адміністративно-правових відносин у досліджуваній сфері.

Через виняткову значущість для правового регулювання як адміністративно-правових, так й інших відносин у сфері надрокористування поняття «надра», «корисні копалини», «родовища корисних копалин» вважаємо за необхідне чітко їх розмежувати у законодавстві. Визначення поняття надр, як об'єкта надрокористування має бути точнішим, оскільки воно має практичне значення і може як породити складності при визначенні кордонів надр, так і позбавити надрокористувачів ряду складностей. Натомість поняття «корисні копалини» та «родовища корисних копалин» є вужчим і повинно бути закріплене у ст. 1 КУпН.

ЛІТЕРАТУРА

1. Козлов Ю. М. Предмет советского административного права / Козлов Ю. М. – М., 1967. – С. 102-103.
2. Петров Г. М. Советское административное право. Часть общая / Петров Г. М. – Л. : Изд-во ЛГУ, 1961. – 298 с.
3. Адміністративне право України : підруч. для юрид. вузів і фак. / [Ю. П. Битяк, В. В. Богуцький, В. М. Гаращук та ін.] ; за ред. Ю. П. Битяка. – Х. : Право, 2000. – 520 с.
4. Гончарук С. Т. Адміністративне право України : навч. посіб. / Гончарук С. Т. – К., 2000. – 240 с.
5. Гірничий закон України від 06 жовтня 1999 року № 1127-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 50. – Ст. 433.
6. Курінний Є. В. Адміністративне право України : тенденції трансформації в умовах реформування. Навчальний посібник / Курінний Є. В. – Дніпропетровськ : Юридична академія МВС України, 2002. – 92 с.
7. Кодекс про надра : Закон України від 27 липня 1994 року № 132/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 36. – Ст. 340.
8. Модельный кодекс о недрах и недропользовании для государств-участников СНГ : Постановление № 20-8 от 07 декабря 2002 года. – Принят на двадцатом пленарном заседании Межпарламентской Ассамблеи государств-участников СНГ.
9. Положення про надання гірничих відводів : Постанова Кабінету Міністрів України від 27 січня 1995р. № 59 (із змінами на 08 листопада 2006 року № 1570) // Офіційний Вісник України. – 2006. – № 45. – Ст. 3014.
10. Порядок надання у 2010 році спеціальних дозволів на користування надрами : Постанова Кабінету Міністрів України від 23 червня 2010 року № 596 // Урядовий кур'єр. – 2010. – № 142. – 4 серп.
11. Екологічне право України. Академічний курс: підруч. для вищ. навч. закл. / [Балюк Г. І., Барабашова Н. В., Гетьман А. П. та ін.] ; за аг. ред. Ю. С. Шемшученка. – К. : ТОВ «Вид-во «Юридична думка», 2005. – 848 с.
12. Горное дело : Терминологический словарь / Сост. Г.Д. Лидин. – М. : Недра, 1990. – 694 с., ил.
13. Макаренко О. Ю. Юридичне визначення надр / О. Ю. Макаренко [Електронний ресурс]. – Режим доступу : ndra.kiev.ua/node/5.
14. Податковий кодекс України : Закон України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 13-14, № 15-16, № 17. – Ст. 112.

УДК 340.131:355.1(477)

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ВИДІВ ТА ДОКУМЕНТІВ ОБОРОННОГО ПЛАНУВАННЯ

Поляков С.Ю.,
завідувач кафедри загальновійськових та правових дисциплін
військово-юридичного факультету
Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

Стаття присвячена висвітленню однієї з актуальних теоретико-методологічних проблем адміністративного права України у галузі оборони, а саме розгляду оборонного планування, його видів та документів. Автором проаналізовані положення стосовно визначення оборонного планування, характеристики видів оборонного планування та документів, що приймаються на довгостроковий, середньостроковий та короткостроковий період на підставі чинного законодавства та проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про організацію оборонного планування». Зроблено аргументовані висновки про те, що відповідні питання більш конкретно та ретельно урегульовані запропонованим проектом Закону України, ніж чинним законодавством та потребують законодавчого ухвалення.

Ключові слова: оборонне планування, види оборонного планування, документи оборонного планування.